

אירוחת בוקר, 120x90, שמן על עץ, 2021

עיצוב גרפי: מרב פלפי

פינה בעולם

A Spot in the World

יעל דרייזין רבו
Yael Dryzin Reboh

אוצרת: ד"ר שחר מרנין דיסטלפלד

הגלריה לאמנות ישראלית במרכז ההנצחה, קרית טבעון

שירה, 90x125, שמן על בד, 2019

ספרייה ומרכז הנצחה בקרית טבעון
הזכרון שלנו, התרבות שלנו

גלריה מרכז ההנצחה לאמנות ישראלית, רח' המגדל, קרית טבעון | 04-9835506
שעות הפתיחה: ימים א', ג', ה' 10:00-19:00 | יום ב' 10:00-16:00 | יום ו' 9:00-12:00 | שבת 11:00-13:00
art gallery at the memorial center tivon, hamigdal st. kiryat tivon | tel 04-9835506
opening hours: sun, tue, thurs 10:00-19:00 | mon 10:00-16:00 | fri 9:00-12:00 | sat 11:00-13:00
www.tivon-lib.co.il | office@tivon-lib.co.il
התערוכות בחסות האגף לאמנות פלסטית, משרד התרבות והספורט

2021, New born, 60x85, שמן על עץ

על קירות, רהיטים ובגדים. האור המשוטט בציורים הוא כמחשבה מתרוצצת, כאלומת פנס המרמזת בכל ציור על נקודה חדשה. הסגנון הריאליסטי המשולב באזורי הפשטה צורניים, הצבעוניות הרכה, המאזכרת אסתטיקה דקורטיבית של ציירי תנועת ה"נבי" מסוף המאה ה-19 וראשית המאה ה-20 - כל אלה משווים לציורים נופך פיוטי.

בציורים בולטת נקודת המבט הנשית של הציירת, המתבוננת בעצמה ובחברותיה, כנשים וכאימהות צעירות. כולן נתונות בפניה שלהן בעולם, עטופות בעורן, בגופן, בבני המשפחה הקרובים, בחדרי הבית. הנשים הללו, הנתונות בתוך מרחבי-בית, הופכות בעצמן למעין בית, בהריון. האנלוגיה בין הרחם כבית לעובר, לבין הבית עצמו כמעטפת, נוכחת ברוב הציורים.

”

דרייזין רבו מציינת: "פחות מעניין אותי לסיים ציור. מעניין אותי לחשוף רבדים, בחוויה האישית שלי ובתהליך העבודה שלי. ולתת לחוסר מושלמות להיות שם. לתנועה שזה יוצר, למשחק שלוקח את העין מנקודה לנקודה על גבי הציור."

בבתים רהיטי עץ וצמחים, ובסצנות החוץ, הטבע מופיע כמרכיב חשוב בקומפוזיציה. הדמויות לבושות בבגדים פשוטים ונוחים ולרוב - יחפות. הקרבה הגדולה בין דמות האישה ההריונית או האם לבין הטבע, מעלה תפישה מקובלת בתרבות המערב, לפיה האישה קרובה יותר לטבע מן הגבר.² תפישה זו, שימשה הסבר עבור הוגות פמיניסטיות לנחיתות האישה בחברה הפטריארכלית, אך גם קרקע לחקירת מקומה המיוחד של האימהות בהגדרת תפקידיה המשמעותיים של האישה בחברה.

2021, תלישות, 120x90, שמן על בד

פינה בעולם¹ / יעל דרייזין רבו

זאת לא נדע, כי הדמויות של דרייזין רבו מצויות בדיוק ברגע ההתבוננות הפנימית שלהן עם עצמן. דרייזין רבו מציירת טקסים קטנים של יומיום: ארוחת בוקר של תינוק ואמו המתבוננת בו, רביצתה על השטיח יחד עם הכלב, כשהתינוקות זוחלת לעבר כסא הנדנדה, מפגש נשים הספונות בתוך חדר, אישה הרה המספרת את בן זוגה על מרפסת ביתם. הטקסים הקטנים, המסגירים פעולות פשוטות ומוכרות מתורגמים לכתמי צבע ולצורות ומעוררים סקרנות ומסתורין.

למרות שרוב הציורים מתארים פנימי-בית, האור החיצוני נוכח מאוד ביוצרו כתמים

אישה צעירה בוהה בתינוקה. לפני רגע עוד היתה חופשיה לסדר יומה, מרחפת בין עיסוקים העצמיים, מחפשת דרך, תועה, מוצאת. עכשיו היא מתחברת מחדש לעצמה, חולקת את חייה עם נפש תאומה, מגדלת פרי אהבה ברחמה. והנה חברתה לצידה, פוסעת בנתיב דומה לשלה, והן כבר שתיים במסע הנשי הזה, ובעצם יש נשים

”

בפעולת הציור אני מביטה בלב ההתרחשות אשר פעמים רבות יכולה להיות עדינה או רגשית בלבד. זאת, תוך מתן דגש על מה שבין היומיומי לרוחני-טקסי, מסבירה הציירת.

דומות בקרבן. ובמסע הזה, שכלפי חוץ אינו גומא מרחקים, יש פיתולים וסערות, גילויים מפעימים. זהו מסע לא מוגדר, המורכב רגעים-רגעים, לעיתים קרובות בודדים, שלכאורה, לא מתרחש בהם דבר-מה חשוב. האם הם שמחים או עצובים?

נראה ששלבי ההתפתחות מרווקות לזוגיות ועד לאימהות, המיוצגים בציורים, מעוררים מחשבות לגבי משמעותם בחברה שלנו כיום: האם השתנו תפישותינו לגביהם? או שמא מודלים ארכיטיפיים ממשיכים למשול בתודעתנו האישית והתרבותית?

ד"ר שחר מרנין-דיסטפלד,
נובמבר 2021

¹ המונח "פינה בעולם" מתוך: גסטון בשלאר, **הפואטיקה של החלל** (תרגום: מ. קדישזון), תל אביב: בבל, 2020, עמ' 40.

² שרי ב. אורטנר, (תרגום: י. אונגר), "האם היחס בין הנשי לגברי הוא כמו היחס שבין הטבע לתרבות?", **דרכים לחשיבה פמיניסטית-מקראה** (בעריכת נינאי, ואחרות), רעננה: האוניברסיטה הפתוחה, 2007, עמ' 34.